

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÖTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban: A kiadóhivatalban; Budapest: Lang Lipót és Schwarz; Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukes és Mezei, Goldberger A. Bécsben: Haasenstein és Vogler, (Otto Maasz), Schalek Henrik Oppelik Alajos, Dukes M.; Frankfurtban: Daube G. L. és Társa; Berlinben: Rudolf Mosse; Bukarestben: Vatzina R. hirdetési irodájában

129. szám.

BRASSÓ, Szombat, november 7-én.

I-ső évfolyam 1885.

A hadsereg szükségletei.

A legrosszabb rendszer, mely nagy szükségletek fedezésénél követtetik, a decentralizáció. Rossz, mert szenved mellette a megrendelő, leginkább pedig az illető ország ipara, míg a decentralizáció által kedvező helyzetbe jutott vállalkozók gyarapodnak. Az ipar nem erősödhetik, mert a vállalkozó soha a munkást kellő díjazásban nem részesíti, mert iparosok ezrei s ezrei munka nélkül állanak, midőn egy vállalkozó telepet állít magának.

Szenved a megrendelő, — ez esetben a hadsereg. Háboru esetén könnyen megtörténhetik, hogy az egyetlen felszerelési központ az ellenség kezébe kerülve, a sereg egész további működése megszakad. De szenved a hadsereg már azért is, mert — a tapasztalat bizonyítja, — vállalkozók soha, vagy legalább nagyon ritkán szállítanak oly munkát, mint egyes iparos-csoportok.

Bármely oldalról tekintjük is azonban a kérdést, nincs egyetlen elfogadható érv, mely a decentralizáció mellett szólana.

Az ország megfeszíti minden erőit, hogy erős, életképes ipart teremtsen. Áldoz, a menyit csak lehet. Egyrészt tehát megtörténik minden az ipar emelésére. Azonban a mit itt elértünk, az lerontatik a más oldalon. Iparos elemünk évről-évre gyarapodik, számban iparunk lassan-lassan emelkedik tőkélyben, de hanyatlak vagyonban.

Már pedig a mely iparnak hiányzik megfelelő tőkéje, az már magában is agyon van nyomorítva. A piac, a forgalom a legnagyobb tőke. Mit használ nekünk a tőkés ipar, ha saját zsirjában kell megfulladnia? ... Mit használnak a jó ipariskolák, jó ipartörvény, az állam által nyújtott kedvezmények: ha az iparos elemnek kenyeret nem tudunk adni? ...

Ne menjünk messze, maradjunk itthon. Itt van óriási iparos-osztályunk. E város közel harmincezer lakosát tulnyomó részben iparosok képezik. Ez iparosok tulnyomó része pedig várva várja, hogy szálljon le az Ur ismét a földre s adjon kenyeret nekik, máskülönben elvesznek.

E kenyér pedig munka alakjában kell s nem valami kegyelem-adomány gyanánt.

De eltekintve ettől is, ha csak magát az ipart vesszük, akkor is egyes kisebb iparosok

csak akkor lesznek képesek a nagyobb konkurrencziával szemben megállni, ha azokat már béke idején is ellátjuk kellő munkával; csak így teremthetünk az ország minden vidékén szállításra képes ipart, mely szükség esetén pótolhatja a tehetetlenné vált központot.

Az államnak azon eljárása, hogy még mindeddig centralisztikus elvek szerint szerzi be szükségleteit, valóban nagyon hátrányos a vidéki ipar fejlődésére. A közös hadsereg s honvédség szükségletei ezer s ezer derék jó iparosnak adnának kenyeret, számos vidék iparát emelnék. — A decentralizáció helyébe a decentralizálásnak kell lépnie. Mert első sorban az állam kötelessége egyforma mértékkel mérni az ország minden vidékének; az állam kötelessége, megkönnyíteni adózó polgárainak terheit úgy, hogy önmaga is ne érezze.

A francia állampolgár sokkal magasabb adót fizet, mint mi. De az nem esik terhére, mert az állam gondoskodik arról, hogy a mi az egyik zsebből kimegy, az a másikba menjen be.

Ezt kellene nálunk is tenni. Ezt tegye meg az állam, adjon első sorban munkát az iparosnak. — Itt a honvédség, ott a közshadsereg. Ha ezek összes szükségletei az ország különböző versenyképes vidékeinek tekintetbevételével fedeztetnének, bizonyára rögtön jobb helyzet volna teremthető, legalább az iparosok között. E kérdés nem egyszer fordult elő már a parlamentben, sőt Brassó megye külön feliratot is intézett az országgyűléshez ez ügyben. Csaknem az összes törvényhatóságok támogaták ezt.

Vajjon lesz-e sikere? Vajjon a törvényhozás be fogja-e látni, hogy a hazai iparért e lépéssel igen sokat tenne; emelné, részben megmentené iparunkat? ... A delegációk mostani tárgyalásakor újból felszínre került e kérdés. Megyénk fáradhatatlan főispánja nem szünt meg e fontos kérdést napirenden tartatni s ezt annyival is inkább, mert mi mint ipar-város különösen érdekelve vagyunk benne.

A legutóbbi eset a brassai csizmadia ipartársulat esete. A hadügyminiszter pályázatot irt ki lábbelik szállítása iránt. A mi derék csizmadiaink már vagy nyolcz hónap előtt pályáztak is a munka egy részére, de még ma sem kaptak választ. Pedig e munka megmentené őket.

A delegációk tárgyalásai közepette, midőn épen a hadsereg felszerelési költségei kerültek szőnyegre, pártunk egyik elsőrangú tekintélye, Hegedüs Sándor szóba hozta a hadsereg felszerelésének rendszerét és nem helyeselte, hogy az kizárólag centralisztikus módon kezeltek, holott vannak reá példák, hogy más kisebb konzorciumok is kellően meg tudnának felelni az igényeknek. De ezek nem vétetnek figyelembe. Például felhozta a brassói csizmadiaikat, kik számos esetben bebizonyították, hogy megfelelő munkát képesek szolgáltatni és most még sem vétetnek figyelembe a hadseregnél tett ajánlataik. Szükségesnek tartja a hadsereg érdekében és a költségek csökkentése érdekében, hogy a szállítások nem maradjanak egyes konzorciumok monopoliumai. De hogy lehetővé tétessék újabb versenyképes szövetkezések alakulása, mi által az árak csökkenése is előidézhető lesz.

Hegedüs Sándorhoz csatlakozott azonnal Ivánka Imre s Wahrmann Mór, mindketten a centralisztikus rendszer ellen s ugyan meggyőző érvekkel ostromolták a közös hadügyminisztert.

Tehát csizmadiaink ügye ismét felszínre került s pedig a legilletékesebb helyen, a delegációkban. Köszönet érte az illetőknek, köszönet szegény iparosaink százai nevében, a kiknek sorsa csak ez üggyől van már függővé téve s a kik most már újból remélni kezdenek. Sőt ha mi gyakorlati eredménye sem lesz e felszólalásnak, maga azon körülmény, hogy csizmadiaink s velük összes polgárságunk látja, hogy róluk nem feledkeznek meg illetékes helyen, hogy a mi érdekükben megtehető, az megtörténik: az is elég. Megnyugvás ez, mely bizodalmat kelt. Bizalom, mely remélni engedi, hogy közel már az idő, melyben soruk is jobbra fordul.

Adja isten, hogy úgy legyen!

A keleti válság.

A keleti kérdés mindinkább bonyolódottabbá válik. Újabb sürgönyeink:

Filippopolis, nov. 5. A »Pol. Korrespondenz«-nek jelentik bolgár forrásból: A vidék minden részéről érkező jelentések egybehangzólag konstatálják a közvélemény abbéli erős óhaját, hogy a kormány a Kelet-Ruméliával való unió tárgyában semmiféle engedményt ne tegyen, s ha szükséges, az unió érdek-

A „BRASSÓ“ TÁRCZÁJA.

A „lóczy fogadó“.

Az útszélen dűledező csárda,
Kapu nélkül, mintha szállót várna;
Rőt faláról vakolat se néz le,
Tüze sincs, bár megvan a kéménye.

Télen-nyáron szellős laknak néz ki,
Alig van meg félfödele néki,
Másik felét korhadt tetejének
Kölesönvették viharos szélvésznek.

Dudva nőtt fel redves oldalába,
Lévén abban békáknak lakása,
És ha az ég esőt sir a földre:
Szép kuruttyszó hallik fel belőle.

Odébb-hátrább felszer áll mogorván,
Rossz födelét félreacsapva hordván;
Jobb napokban lehetett négy lába ...
Nagyapám is gyerek volt, ha látta.

Most a tájra három lábon ásit,
Fájlalva a szebb idők mulását,
S bánatához szélvész napokban
Panaszkodt, mond csikorgó hangokban.

Kút is volt itt rég elmúlt időkben.
Ott valahol az udvar-fenéken,
Látni még a rohadt hosszú vállút,
Az is immár zöldre bémohásult.

A kút most már tónak is beválik,
Rút vizétől tó is lehet váltig;
Felszínén a zöldes-sárga lének
Viziborju s vizipókok élnek.

Távolabb az istálló sötétén,
Födél nélkül meredezget régen;
Megviselte az idő galádul:
Ajtó, ablak bénán csüng faláról.

A halom is ott a felszer-lábnál
Melegágy volt, szemétdombra válván,
Melyre olykor egy-egy kósza bodri
Eljárogat, éhét elvonitni.

Pusztulásnak indult már a csárda,
Napjaiból kevés lehet hátra:
Minden órán omladoz, a mignem
Összedől egy viharos éjjelen.

Egy-egy utas oda botlik olykor,
Megvonulni nyargaló vihartól;
De ha kilép, s elmegy az útjára:
Keresztet vet, s vissza sem néz rája!

Timon Sándor.

Két királynő.

— Beszély. —

Irta: Sacher Masoch.
(Vége.)

Ugy történt. Csakugyan méltó leánya volt Sándor pápának, a vörös hajú istenasszony, lilium termével, a ferrarai szép mérges kigyó, ki e pillanatban vad méltósággal lépett a színpadra és férjétől a fiatal bűnös megfenyítését követelte, ki őt hallatlanul megsértette. — A közönség ámulatan hallgatta. Hangja tüzes vassal ragadta meg a hallgatók lelkét és ereje, művésze, sikere jelenetről-jelenetre fokozódott.

Teljes diadalt aratott.

— Most már értem, — mondá Zenóbia, midőn Makár karján lement a lépcsőn — miért szeretik e nőt, ha egyszer bűvkörébe jutottak; de azt hiszem, hogy a legbátrabb férfi is bizonyos félelmet érezne csókjai alatt.

E pillanatban Staski, ki Brobiszkival közel állt, balszemére nyomta kerek szemüvegét és szemügyre vette Zenóbiát.

— Amerikai nő, — mondá oly hangosan, hogy Makárnak meg kelle hallania, — és kétségkívül kalandos nő is.

Zenóbia megvetőleg mosolygott, de Makár arcát a harag pirja borította. Elbocsátotta Zenóbia karját és arezul ütötte Staskit; talán meg is fojtotta volna, ha Brobiszki s mások közbe nem lépnek és Makárt el nem vonszolják.

— Uj párbaj! — mondá Zenóbia, midőn Makár kocsiját kísérte, — még pedig miattam. De nem szabad életét ily emberért kockáztatnia. Meg mernék

kében ragadjon fegyvert. Több vidéki városból küldöttségek jöttek Filippopolisba, hogy a nép ebbeli óhajításainak kifejezést adjanak s biztosítsák a fejedelmet a lakosság tántoríthatatlan hűségéről.

Szófia, nov. 5. Sándor fejedelem és Karawelow mindenre készek, csak hogy Szerbiának területengedményeket ne kelljen tenniök, mert ennek hírére a Zankow által felbujtott bolgárok lázadásban törnének ki. A fejedelem legutóbbi filippopolisi utazásának célja az volt, hogy az elesüggött csapatok és önkéntesek közt készülő tüntetéseket személyes befolyásával megakadályozza. Az államszínny pártja láthatólag elvesztette a talajt lábai alól. Megerősítik a hirt, hogy Maczedoniában minden el van készítve a zendülésre.

Konstantinápoly, nov. 5. A porta 6-iki délután 2 órára hívta össze értekezletre a nagykövetekeket. Az értekezletet a Tophana fegyvertárban tartják. Törökországot Said pasa és Server pasa fogják az értekezleten képviselni.

Konstantinápoly, nov. 5. Dr. Stranzky, a bolgár forradalmi kormány egyik tagja ellen merényletet követtek el. Itt ugyanis azt beszélék, hogy Filippopolisban, e hó 18-án egy bolgár zsandár a konak udvarán revolverből rá akart lőnni Stranzkyra, de fegyverét nem süthette el, mert megrohanták és kardélre hányták. A tett oka ismeretlen. — Az ideiglenes kormány titkolja ez esetet.

Pétervár, nov. 5. A császár napi parancsot bocsátott ki, melyben elrendeli, hogy Sándor bolgár fejedelem neve, ki az orosz hadseregben altábornagyi rangot viselt, a lajstromokból kitöröltessék. A parancs továbbá Sándor fejedelemnek a 13-ik orosz vadászszázalaj tulajdonosi tisztségéről való lemondását is közli. A császár személyes haragjának több ízben szenvedélyes kifejezést adott.

Brassó város képviselő testületének közgyűlése

— 1885. nov. 3-án.

A rendőrség reformja volt napirenden. Együtt ültek a hős fiak és vezérek és im másodizben is elhatározták, hogy ezuttal sem határoznak. Négy óra hosszat vett igénybe ez ülés, melynek végeredménye az lett, hogy egy, általában is csak egy számba sem vehető kisebbségen, mondhatni néhány szál emberen kívül, e felette fontosnak és sürgősnek elismert ügy, mely már két képviselő testületen ment keresztül, mely ügyben javaslatokat tett a főkapitányság, a tanácsi előadó, a tanács és egy három tagu bizottság, mely meg lett vitatva — habár pozitív javaslat és határozat nélkül az állandó választmányban, újból elhalasztatott és javaslatétel végett egy bizottságnak adatott át. Ma tehát ott állunk hol évek előtt azon már rég tapasztalt tanulsággal, hogy a Brassó városi képviselő testületben még sok ember van ki visszariad minden reformtól, mert csak hátra és nem előre akar haladni, legjobbnak találván egyébiránt a status quo ante t. — De megismertük a javaslatokból a tanácsi előadó megbocsájthatatlan téves, hogy ne mondjuk rosszakaratulag szűkeblű nézeteit, a tanács néhány mamebukjait és egyes képviselő testületi tagok nevezetes véleményeit. És a bakter világ ismét szóba hozatott, még pedig Maager Károly által.

Áttérve a napirenden volt kérdésre, a városi

atyák meglehetősen számmal, de kevés hévvel ültek a padokon. A tanácsi előadónak osztatván az első szó, ez fölolvasta a főkapitányság javaslatát, melyet már annak idején bőven volt alkalmunk ismertetni; ezután következett az előadó, a tanácsi és a három tagu bizottság javaslatainak felolvasása.

A főkapitányság egyedül a legénység létszámának csekély voltában keresi azon körülményt, hogy a rendőrség nem képes a várakozásoknak megfelelni, nem csak, de nem képes a város vagyoni és személybiztonságát megvédeni, és nem vállalhat a mostani létszám mellett semmiért sem felelősséget. Ez okból a legénység szaporítását kéri. A jelenlegi létszám: 1 hadnagy, 1 őrmester, 3 káplár, 30 legény. A főkapitányság kér még 5 gyalog káplárt, 2 lovas káplárt, 14 gyaloglegényt és 8 lovaslegényt, ugyszintén 12 lovat, és volna a létszám 74.

A tanácsi előadó csak 4 lovaslegénnyel és 2 lóval kívánja szaporítani a rendőrséget.

A városi tanács 4 lovaslegényt és 4 lovat szavaz meg.

A harmas tagu bizottság, 3 alkáplár (Vicekorporal), 1 lovas káplár, 1 lovas alkáplár, 8 gyalogos 6 lovaslegény és 9 lóval akarja szaporítani a rendőrséget.

E javaslatok között tehát legtöbb kiadást igényel a főkapitányság, legkevesebbet a tanácsi előadó javaslata.

Megjegyzendő, még, hogy a főkapitányi és a 3 tagu bizottság javaslatai szerint elveendő a főkapitányságtól a nem e hatóság hatáskörébe tartozó, de ugyszólván régebbi időből reá maradt, a polgári kórház és sinlődők házára vonatkozó teendők. A tanácsi és előadói javaslat szintén elvéteni kívánja a sinlődőház ügyét, de nem a kórház ügyét addig, míg a kórház nyilvános minősége felett jogerejű határozat beérkezik.

Tanácsi előadó azzal végzi referáciáját, hogy az előterjesztett javaslatok az állandó választmányban is vita tárgyát képezvén, a helyütt pozitív eredményre nem lehetett jutni.

Elnöklő polgármester megnyitja a vitát a kérdés felett, hogy az előterjesztett javaslatok közül melyik vétessék részletes vita alapjául.

Első perczen nem találkozott szónok, de az egész gyűlés phisiognómiáján meglátszott, hogy nem volt elég erkölcsi bátorság a t. képviselő testületben. Végre szót kér Fabriczius Károly, — ki elvben a reform mellett van, de miután a vagyoni állapot a lehető legrosszabb, és azonkívül szerinte a város adminisztrációja évenként 151.000 frtba kerül, azon javaslatot terjeszti elő, — miszerint tekintettel azon körülményre, hogy a szomszédsági ügyek is rendezendők, mely szomszédságok a rend és tisztaság fenntartásában a rendőrségek segédkezet nyújtanak, tekintettel továbbá arra, hogy más városokhoz képest mi tulságos kiadásokat teszünk az adminisztrációért, (itt felolvas szónok több hasonszámu lakóssal bíró magyarországi és erdélyi város részéről évenként az adminisztrációra kiadni szokott összegeket, melyeket mi tetemesen felülhaladunk), vezetessenek vissza az összes javaslatok a tanácshoz, ez azután dolgozzon ki új terveket, melyek szerint reorganizáltassék először a tanács, másodsor a szomszédságok és a teendő megtakarításokhoz képest reformáltassék a rendőrség.

— Így ni! — mondá, miközben barátságos pillantást vetett reá. — Most már az én foglyom.

— És hová szállit?

— Kastélyomba.

Ezzel a szán elindult.

— Ön tehát csakugyan...

— Zoltin grófné, az angyal, a parkbeli hölgy, az operabeli dominó, minden, a mit akar, — felelte Zenóbia, — de most utoljára párhajozott, jegyezze meg magának!

— Nincs meglegedve velem?

— Azt nem mondtam, — viszonzá a szőke tündér. — Ön megváltozott, komolyan veszi az életet; lankadatlanul törekszik a való után, férfiasan igyekszik teljesíteni kötelességeit; de haragszom önre, mert szükségtelenül veszélyeztette életét, pedig tudnia kellett volna, mily drága az nekem.

— Zenóbia!

— Egyébre használhatom önt, mintsem hogy oly emberek czéltáblájául engedjem kitenni, kik közül tizenkettő megy egy tucatzatra.

Ezzel kezét nyújtotta Makárnak, ki azt több ízben és nemes hévvel szorítá ajkához. Aztán nem beszéltek többé, míg a zoltini kastély kapujához nem értek. A lépcső alján a grófné ismét kezét nyújtotta neki, mondván:

— Isten hozta saját telkemen! Minden, a mit e ház adhat, rendelkezésére áll.

Ezzel lassan fölvezette a lépcsőn és kijelölte lakosztályát: azután távozott.

— Azonnal visszajövök, — mondá — csak kényelembe helyezkedem.

Utána Maager emel szót, pártolván előtte szóló javaslatait azon különbséggel, hogy szónok nem a tanács újjászervezését, hanem az éjji öröknek a szomszédságok költségére leendő behozatalát kívánja mielőbb fogatba vétetni. Maager hivatkozik Nagy-Szebenre, hol szintén éjjeli örök vannak.

Schnell ügyvéd még nem látja a kérdést oly érettnak, hogy a jelen gyűlésen érdemleges határozat hozassék. Ő azt gondolja, hogy egy új bizottság választassék, mely a beterjesztett 4 javaslatot tanulmányozza és azok alapján egy közgyűlést találva új javaslattal lépjen a közgyűlés elé. E bizottság a polgármester elnökele a'tt az eddigi három tagu bizottság, a tanácsi előadó és a főkapitánynak a bizottságban leendő bevonása mellett már 14 nap alatt terjeszssen a képviselő testület elé javaslatokat. (E 14 napi határidőtől Schnell később eláll.)

(Folytatása következik.)

Román lapszemle.

In tractul Reghinului sásescu și ați se află în vătători de aceia cari țină băgău (serum din pipă) în gură azaz: „A szászrégeni egyházkerületben ma is vannak olyan tanítók, a kik szájukban bagót tartanak.“ Ezt írják a „Gazetă“-nak Sz.-Régen vidékéről. Azt is írja, hogy egy tanító olyan rondán jelent meg egy bizottság előtt, hogy a bizottság e tanító látására hahotára fakadott s hogy az érseki hivatal figyelmeztette az esperest, hogy hagyja meg a tanítóknak, miszerint ezután tisztán jelenjenek meg a bizottságok előtt.

Soha se csudálkozzék tudósító azon, hogy még ma is vannak bagozó tanítók, vannak bizony még bagozó hírlapszerkesztők is, kik laptársaikat bagólével köpködi. Vannak olyan szennyes lapok, a melyeknek megpillantására csakugyan hahotára kell fakadni, a melyeken még egy érsek átka sem fogott s ma is épen olyan rondán állanak közönségük elébe, mint akár az a szegény daszkel a bizottság elé.

A negyvenes években próbálgatták a vándorló cigányokat ide-oda letelepíteni. Erre egy elmés cigány a csókákra mutata, kérdezte a földes urtól, hogy mikor lesznek azokból fehér galambok? Soha, felelte a földes ur. Na, látja a Nsgos ur, belőlünk sem lesz ebben a bűnös világban új paraszt. Vannak szerkesztők is, kikből soha sem lesz valódi lapszerkesztő, hanem megmaradnak, a mik voltak t. i. bagósok és szennyesek. A ki nem az, ne vegye magára. —

„Mind vártuk, írja a „Gazeta“ (236 sz.) hogy lássuk mire czéloznak a budapesti magyar lapok Erdélyről és ennek helyzetéről irt cikkeikkel. Kezdetben úgy tetszett, mintha nem volnának egyebek mint az erdélyi lapok jajveszékéléseinek visszhangjai. Mos azonban bebizonyosodik, hogy ezen cikkek egy új harezászatot jeleznek, a melyet a kormány Erdély ellen(?) akar megindítani. A napokban egy kolozsvári azon panaszkodék a „Pesti Napló“-ban, hogy Erdélyben a magyar érdekek elvannak nyomva, állítván, hogy még az esküdtszéknek Szebenből Kolozsvárra történt áthelyezése sem segíthet és értetni akarta, hogy csakis a szabad sajtónak Erdélyben való teljes felfüggesztése támogathatná az ő czéljaikat. E közben Grünwald Béla, a ki Erdélyben utazott, fellármázta

esküdni rá, hogy a szép Borgia Lukréczia keze működik itt.

— Meglehet, — viszonzá Makár vidáman; — egy okkal több, hogy megfenyítsem e bús vitézt.

Ezzel megcsókolta Zenóbia kezét és visszament a színházba. A csarnokban legott elhatározták a párbaft és színhelyét a havkai erdőt tüzték ki.

X.

Az erdőt rózsás reggeli fény boritá. A nap melegen sütött a zöld ormokra; a vörhenyes sudarak közt lengő ködre és a földet borító hóra. Aranynyal diszített fehér szán galambként repült tova a sötét fenyők közt. A tüzes, fekete mének trüszögtek és a szép nő folyvást hajtotta ostorával.

Pedig mégis elkésett.

Lövés dördült el, melyet második követett, és midőn megállt a tisztáson és leugrott a szánról, az orvos már azzal volt elfoglalva, hogy kihuzza a golyót Makár jobb karjából.

— Ismét ugyanazon helyen vagyunk! — mondá Zenóbia, miközben szívélyes tekintettel tette kezét Makár vállára.

— Ezuttal nem oly komoly a dolog, — felelte a sebesült mosolyogva. — Hiába! nincs szerencsém a párbaftban.

— A seb egyáltalában nem veszélyes, — tévé hozzá az orvos — de nyugalomra és gondos ápolásra van szüksége.

— Ebben nem fog hiányt szenvedni, — viszonzá Zenóbia.

Mihelyt a seb be volt kötözve, előállittatá szánját, besegítette Makárt és megragadta a gyeplőt.

Pestet, (Budát nem) és ma csaknem minden fővárosi magyar lap arról ír, hogy erélyes rendszabályokhoz kell nyulni Erdélyben a román ellen. Grünwald és társai egyik főkövetelése az, hogy reformálni kell a közigazgatást Erdélyben. Nehány szövirág, mely az említett cikkeket ékesíti, azt hiteti el, hogy az erdélyi közigazgatásról értekeznek. Azonban tényleg nem arról van szó, hogy a közigazgatás jobb legyen, hanem hogy magyar legyen. Itt aztán közli a „Gazeta“, hite szerint, Pulszky Ferencnek a „Neues Pester Journal“-ban megjelent cikkét, mely, hite szerint, a románok ellen van irányítva. Abban a cikkben pedig arról van szó, hogy állami közigazgatást kell behozni az egész országban és ezt Erdélyben kell elkezdni s hogy szélesség szellemi és anyagi előhaladására fősulyt kell fektetni. Az erdélyi kérdés napirendre van tűzve és a magyar politika feladata azt üdvösen megoldani.

Magától értetlik, hogy a magyar közigazgatás nincs inyére a „Gazeta“-nak, hogy várhatjuk ma holnap az ellen a dörgedelmes cikkeket. Várjuk tehát békével s ne igyekezzünk őt megelőzni. Annyit azonban megkockáztatunk, hogy ha a „Tribuna“ és „Gazeta“ annak idejében az Irredenta romana ellen erélyesen titakoztak volna: úgy ma nem lenne erdélyi kérdés. Nagy érdemük van tehát abban, hogy ma van erdélyi kérdés, de annyit láthatnak, hogy bármennyire apelláltak is a „Pesti Napló“ és „Budapesti Hírlap“ magyarjaira, az egyszer számításuk csütörtököt mondott, mert a mérsékelt ellenzék állami, tehát magyar közigazgatást sürget az egész az ország számára és ezt Erdélyben akarják legelőbb is elkezdni. Az lesz aztán még szép, ha épen Brassó, Fogaras és Szécheny megyéken kezdik, tehát a „Gazeta és Tribuna“ szülőföldjükön. Bizony még ezt is megérhetjük. Kellett ez nekik?

Oda át a Dimbovicza rutul meghazudtolja a róla költött kis költeményt, mely azt mondja, hogy a ki belőle iszik, nem megy el onnan soha. Bretianu meg épen azt akarja, hogy soha se igyék abból más, mint a kinek ő megengedi. Bismarck apótól tanulta a leczkét s most ő is egymásra küldi ki a Dimbovicza mellől most csak a zsidókat, de holnap a keresztényeket is, a kik irka-firkákkal zavarját az ő circulusát „Fraternitate“ és más ékes címek alatt. Milyen okos dolog, hogy a magyar kormány nem követi sem Bismarck sem Bretianu szép példait, nem bántja a tüzes fejüket, hanem engedi hogy ezek kigyót-békát kiáltsanak az állami iskolák ellen. Engedi, hogy gunyolják a magyart saját hazájában, hogy kulturegyletet már saját zsebéből állítani és övét mivelní akarja. Engedi, hogy ledorongolják azt a szívben jó hazafi szász és románt, a ki a kulturegyletre adakozik. Engedi hogy gunyolják azokat a gör.-kel. papokat, a kik álam-segélyt kérnek és kapnak. Engedi, hogy... de hát ki tudná, mind elő számlálni mind azt, a mit a magyar sajtószabadság megenged s a mit a Gazetások maguknak megengednek? Lám, már a mi becsületes álnevünket is, elcsufolva, a vaddisznók között emlegetik a bagósok! Dar ce s-e-i faci! Czenkalji.

A kiállítás berekesztése.

A kiállítást a trónörökös főherceg nov. 4-én d. e. 11 órakor berekesztette, mint már írtuk volt.

A király-pavillon környékén óriási közönség foglalt helyet, valamint az iparcsarnok előtti téren.

Rezső trónörökös pontban 10 órakor, a jelenlevők lelkes éljenzése közt lépett ki a király-pavillonból, s a keleti lépcső legfelső szakaszán foglalt állást, míg gr. Széchenyi kereskedelmi miniszter a lépcső aljához haladva, innen szép beszédet intézett a Fenségeshez.

A néhány perczig tartó zajos éljenzés lecsillapultával Rudolf trónörökös meghatottan csengő hangon, a legtisztább magyarsággal a következő beszédet mondotta el:

„Mindenekelőtt köszönetemet fejezem ki a földművelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszter urnak üdvözlő szavaiért s egyuttal mind ő néki, mind a két elnöknek, mind önöknek mindnyájuknak uraim, kik ezen nagy kiállításban résztvettek s azt kezdettől fogva odaadó hazafiságukkal oly szépen megvalósították, ernyedetlen fáradozásaiért, kitartó munkásságukért. Mai nap teljes meglepéssel tekinthetünk ezen művünkre vissza, melynek erkölcsi értéke mindenekelőtt nagyon haszonra fog szolgálni: mert ezen kiállítás mindnyájunkban a bizalmat, az önértéket s a hatalmas közmívelődési emelkedésünk jövőjébe vetett hitét költötte fel, (Lelkes éljenzés) és a külföld előtt is bemutatatta, mivé alakult Magyarország az utóbbi évek alatt, hogyan emelkedett fel a szellemi és művészi alkotásoknak terein, épen úgy mint ipari és mezőgazdasági tekintetben teljes mértékben a kulturáلامok sorába. A Szent-István koronájához tartozó országokra nézve e mostani kiállítás fontos szakaszát képezi ifjúi erejü mivélődési kifejlődésünknek s ebben rejlik a legjelentékenyebb siker. Reánk nézve, kik szerencsések

voltunk ezen műben résztvehetni a legszebb jutalom és büszkeség azon öntudat, hogy hazánknak szolgáltunk, azon hazának, melynek szent földéhez a hűség és gyermeki szeretet legszívósabb kötelei csatlakoznak bennünket. (Viharos, szünni nem akaró éljenzés). Ez ünnepélyes pillanatban, midőn ezen első nagy országos kiállítást bezárjuk, hátatellen egyesítsük szavainkat ezen felkiáltásban, mely minden magyarnak lelkesülten lebeg ajkain: Éljen a mi urunk és királyunk ő császári és apostoli királyi felsége — és éljen a mi imádott hazánk!“

A gyönyörű beszédet a jelenlevők a legnagyobb lelkesedéssel fogadták. Sokan könyeztek a megható szavakra. Különösen a trónörökös utolsó szavai az összes jelenlevőket osztatlan lelkesedésre ragadták, a midőn t. i. a trónörökös a királyt és a hazát éltette, a jelenlevők levették kalapjaikat s a felviharzó éljenzés álg akart véget érni.

Az ünnepély után a trónörökös kíséretével a közönség által képezett tömött sorfal között az iparcsarnokba vonult, folytonos éljenzés között. Az iparcsarnok nyugati bejáratánál néhány perczre kíséretével megállapodott, mialatt a jelenetről fénykép levétel történt. Ezután a trónörökös az iparcsarnokban tett rövid körutat es megtekintette az imposans emelvényt melyet azon alkalomra szántak, ha kedvezőtlen idő esetén az ünnepély a király pavillon előtt nem lett volna megtartható. Az emelvény egyik legszebb részét képezi Rudolf trónörökösnek tropicus növények közé helyezett mellszobra. Végül a trónörökös áthaladva a déli avenuen, vizszatért a királypavillonhoz, hol kísérelével néhány perczig társalgott. Ezután a legszívélyesebb bucsut vett az öt kísérő uraktól, nevezetesen Tisza miniszterelnöktől, gr. Széchenyi kereskedelmi minisztertől. Matlekovics és Zichy gr. kiállítási elnököktől. A trónörökös a kereskedelmi miniszternek és Matlekovics államtitkárnak egy-egy sajátkezűleg írott példányát adta emlékül mai beszédének.

Vidéki élet.

Deés, 1885. november 1-én.

Tekintetes szerkesztő ur!

A budapesti kiállítástól visszatérve, betértem egy pillanatra Deésre, a mely most éli átalakulási korszakát. Derék főispánja ösztönzésére szépítés tekintetében itt igen sok tétetett.

„A hétvezér“ tornya körül az eddigi pusztá téren csinos sétány alakított; az állandó színház építése javában folyik; — fájdalom azonban igen csel-szerűtlen helyen és alakban, a mennyiben a város közepén levő dombba ásva igen törpére építve, inkább hasonlít egy czukrászdához vagy pláne jégpinczéhez, mint „színházhoz“, de hiába, a „lány ember annyi a szokás!“

Igen mozgalmas időben találtam ide jönni. Most vannak kiállítva az itteni közs. elemi iskola helyiségében az iskolás leány gyermekek által készített nád kosarak, női divat kalapok stb. igen csinos kidolgozásban. Folyó hó 1-én d. u. 4 órakor pedig a város polgárai a városház nagytermében gyűlést tartottak, melyben kimondatott a Deés városi közmívelődési fiók egylet megalakulása. A teremben szépszámu közönség jelent meg az itteni polgármester elnöklete alatt. A gyűlésben felolvastattott a fiók egylet ideiglenes választmányának jelentése és a pénztárnok beszámolója; ezt követte a tisztikar megválasztása, mely a következő eredményt tünteti fel: Elnök lett: br. Diószeghi Géza, alelnök a polgármester és Nagy Benedek leányiskolai igazgatótanító. Ez utóbbi oly tevékenységet fejtett ki ezen egylet felvirágoztatása érdekében, mely méltó volt a megjutalmazásra. De nem mulasztatom el megemlíteni azon körülményt, hogy az izraelitákat nem is számítva ide, kik hazafiság tekintetében velünk ellenmondásban sohasem voltak, mondom azokat nem számítva; az oláhok is részt vettek a gyűlésben is, még a választmányba is beválasztattak. (Mit szól ehhez a „Gazeta“ — „Tribuna“? Szerk.) Hiába, hol a józan gondolkodás nem hiányzik, ott a hazaszeretnek sem szabad hiányzania!

Jó volna, ha brassóvidéki román honfitársaink ezen vidékre jönnének a honfui köteleességek megismerésére.

Holnap még egy érdekes és a maga nemében ritka gyilkossági ügyben tart az itteni törvényszék tárgyalást, de arról majd holnap többet.

Barezai.

Helyi és vidéki hírek.

Jágócsi Péterffy József miniszteri iparbiztos őnga a brassói görög-keleti alsófoku kereskedelmi iskolától az iparos tanulókat egyszersmindenkorra kitiltotta és odautasította, hogy azok akár az állami, akár a városi ipariskolába járjanak, miután az ipartörvény szerint felekezetek iparostanoncz-iskolát nem tarthatnak. A gör.-kel. alsófoku kereskedelmi iskola előjárósága a biztos urnak ezen törvényen alapuló intézkedését megnyugodva fogadta.

Uj ipariskola. Ugy értesülünk, hogy Hosszafaluban a négyfalusi iparos tanonczok számára még ebben a hónapban ipariskola fog állittatni az ottani állami felső népiskola épületében Veres Sándor igazgató vezetése alatt. Szívöl üdvözljük!

Megerősítés. A vallás- és közoktatásügyi magy. kir. miniszter Schmid Mária állami elemi iskolai rendes tanítónőt ezen állomásán végleg megerősítette.

Színészet. Tegnapelőtt 5-én, Millöcker K. „Apajune“ című operetteje került színre. Szövege nemcsak hóbort, a mi különben rendes jellemvonása volna az operette szövegeknek, hanem jellemtelen hóbort is. Zenéje eléggé fülbemászó, de minden eredetiség s invenzió nélkül. Legsikerültebb az első felvonás zenéje, melyben oláh népzene motívumok vannak felvéve. A szereplők a gyér komikai situációk kiaknázásával s egybevágó előadás által igyekeztek a szöveg s zene ügyefogyottságán segíteni s ez sikerült is. Az elég szép számban egybegyűlt közönség helyenként nagyon jól mulatott, különösen Wurm (Iza) és Konradi (Nitsáns) női szerepök alakítása felett. Wurm — Wagnerné (Natalica), mint mindig, ugy ez alkalommal is tisztán, s szépen énekelt, különösen jól sikerült az I. felv.-ban előforduló „Apajune-ballada“; Schöppel k. a. (Ilinka) s Müller ur (Marcu) jól voltak disponálva. A többi szereplők mit sem rontottak.

A „Kronstädter Zeitung“ egyik közelebbi számában az „amerikai disznópásztorok (Schweinehirte)“ tudományára hivatkozik. Vajjon a magamagát nem onnan hozta? Kár, hogy a „Kr. Ztg.“ nem ott jelenik meg. Jobb volna neki is oly „tudományos“ légkörben mozogni.

Tanítói gyűlés. A brassómezei tanítótestület f. hó 5-én tartotta ez idei rendes közgyűlését az állami iskola helyiségében. A gyűlés lefolyásáról tér szűke miatt csak jövőre referálhatunk.

A barompiac egy miniszteri rendelet értelmében a fellegvár aljából elhelyezendő. Ezen intézkedés igen fontos s a piac a városon kívül lesz, ezzel csak nyernünk.

Zu komisch! Egy kapuczinus a kathédrán felvetette a kérdést: hány láb mélységű lehetett a Vörös-tenger, midőn Izrael átment rajta, és hogy a fürjek csontjait is elnyelték-e? Értekezett továbbá a lábmérték különféle neveiről, a fő tárgyat eldöntetlenül hagyván; de hallgatói mégis elkiálták: „Isten csodája! az az ember az összes lábmértékeket ismeri!“ A másik kérdésnél a nagy tudós azt állította, hogy a fürjek csontjai oly lágygyá lettek, mint a vaj és a hallgatók ismét újongtak: „Ments isten! hogy tud ez az ember mindent, mintha csak velük evett volna!“ Elhiszszük, hogy a „Kronstädter Zeitung“ olvasó közönsége el lehetett ragadtatva nagy filologusa magyarázataitól és hogy elkiáltotta: „Ez az ember sokat tud, sokat tapasztalt, mintha csak maga is disznópásztorokodott volna Amerikában és milyen hatalmas a szaglása, különb a mexikói verébeknél! hogy a papíron még azt is megérzi, melyik valláshoz és nemzetiséghez tartozott annak anyaga!“

Könyező miniszter kézesőkjá. Midőn Rudolf trónörökös a királyi pavillon előtt felolvasta azt a beszédet, melylyel a kiállítást berekesztette, Széchenyi Pál gróf kereskedelmi miniszter, ki a lépcsők alján állott felsietett a trónörököshöz s könyező szemekkel, reszkető kezekkel ragadta meg ő fensége kezét és azt megcsókolta. A miniszter ily mély és erős megindulása meglepte nemcsak a körülállókat, a kik tanui voltak e jelenetnek, de a trónörököst is, ki barátságos mosollyal fogadta a szokatlan hódolatot.

Kinevezés. A m. kir. igazságügyminiszter az erzsébetvárosi törvényszékhez jegyzővé Gödri Sándor ottani aljegyzőt; a gyulafehérvári törvényszékhez aljegyzővé László Géza ottani joggyakornokot nevezte ki.

Kitüntetés. A király Khuen Héderváry gr. horváth bannak az első osztályu vaskorona rendet adományozta.

Leánykereskedés. Egy kolozsvári rosszhírű ház tulajdonosnőjét rajta kapta a rendőrség, a mint egy leányt 200 frtért eladott Brassóba. A lehető legszigorubb büntetést az eladónak s vevőnek!

Belgrádból nov. 5.-ről távirják: Az egész várost a legnagyobb foku izgatottságban tartja egy, a király élete ellen irányult katonai összeesküvés mely a nisi táborban történt, de szerencsésen felfedeztetett, mielőtt a merényletet elkövethették volna. Az összeesküvők már mind el vannak fogva. A királyné a szenzációs hírvétele után nem volt visszatartóztatható s azonnal különvonaton indult Nisbe. Az összeesküvés tervezője és főembere bizonyos Viloteviss, Karagyorgyevics hg. rokona, s fia a Mihály fejedelem meggyilkolása miatt 1868-ban kivégzettek egyikének. Kivüle még hat katonát fogtak el s állitanak hadi törvényszék elé.

Pozsonyban egy veszett eb több embert megtámadott, s egy asztalos inast megmart. A halászkapunál egy Jock nevű rendőr kardjával ütötte agyon.

Mantsu J. Hona — lakik fekete utca 357. szám alatt — olcsó díj mellett tanulónőket keres zongora tanításra.

„Legyünk türelmesek a szászok hibái iránt“ című cikkünk technikai akadályok miatt kimaradt.

Brassai piaci árfolyam.

Brassó, 1885. november hó 7-én.

Román papírpénz à 20 frankos	8.70	vétel 8.73	eladás
ezüstpénz à 20	8.60	8.65	
Napoleon'd'or (aranypénz)	9.93	9.96	
Török lira	10.18	10.20	
Orosz imperial	11.22	11.25	
Arany	5.88	5.92	
Orosz papírrubel	122.—	123.	

Felelős szerkesztő: Szterényi József.

Kiadótulajdonos: Alexi könyvnyomdája.

HIRDETMÉNYEK.

Szám 3793 - 1885.

(258) 1 - 3 Szám 6382./1885.

(252) 3 - 3

Hirdetmény

a folyó évi adóelőírás tárgyában.

Miután az 1885. évi adókivetés és adóelőírás a folyó évi adókönyvekben már teljesen befejezve van, az 1883. évi 44. törvényzikk 36. §-a értelmében az összes adózók ezennel felszólíttatnak, miszerint az adókönyvecskékkal a folyó évi adótartozása előírása, illetőleg az adókönyvecskéik kiegészítése eszközölése végett az alólírt városi adóhivatalnál *legkésőbb folyó évi november hó 15-éig* jelentkezzenek, minthogy igazolatlan mulasztás esetén 1—5 forintig terjedhető pénzbírság az illető mulasztó féltől be fog szedetni.

Brassó, 1885. szeptember 10.

A városi adóhivatal.

Sz. 48954/1885. — IVa.

(256) 1—1

Államfogyasztási adóhaszonbéri hirdetmény.

A nagyszebeni magy. kir. pénzügyigazgatóság részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint a bor, must és hus, valamint a cukor- és sör-fogyasztás után zárt városokra vonatkozó szabályok szerint fizetendő fogyasztási adónak Brassó városában leendő beszédése ezen igazgatóság irodavezetőségénél és a brassói pénzügyi biztosságnál betekinthező feltételek alatt 1886. évre és felmondás fentartásával 1887. és 1888. évekre is esetleg felmondás nélkül három évre 1885. évi november hó 18., 19. és 20-ik napjain mindenkor délelőtti 9 órakor nevezett pénzügyigazgatóság tiléstermében tartandó nyilvános árverés útján haszonbérbe adatik.

Írásbeli ajánlatok is elfogadhatnak, melyek a kikiáltási ár 10%-nak megfelelő készpénzben vagy állampapirokban hozzácsatolandó bánatpénzzel ellátva a pénzügyigazgatóság főnökségénél az árverést megelőző óráig benyújthatók.

Kikiáltási ár egy évre:

a bor és must után 25693 frt 77 kr,
a hus után . . . 56662 „ 20¹/₂ „
a cukor után . . . 15543 „ 92 „
a sör után . . . 6784 „ 22¹/₂ „

összesen 104684 frt 12 kr,

szóval: *egyszáznegyezer hatszáz nyolcvannégy forint tizenkét krajczár.*

Nagy-Szeben, 1885. november 4.

A magy. kir. pénzügyigazgatóság.

Hirdetmény.

Nagy-Küküllőmegye keresdi járás szolgabírója által ezennel közhírré tétetik, miszerint Volkány község tulajdonát képező koresomároltatási joga három egymásután következő évekre, az 1886-ik évi január 1-ső napjától kezdődőleg az 1888-ik évi december hó 31-éig bezárólag, árverezés útján a legtöbbet ígérőnek folyó évi november hó 21-én délelőtti 10 órakor a falusbíró házában haszonbérbe fog adni.

Kikiáltási ár 120 forint.

Árverezni kívánók kötelesek a kikiáltási árnak 10%-át az árverezés megkezdése előtt az árverező-biztos kezéhez letenni. Ajánlatok csakis a törvényes kellékekkel ellátottan és árverezés megkezdése előtt fogadhatnak el.

A további feltételek úgy a segéd körjegyzőnél, valamint az alólírt járási szolgabíróknál — a hivatalos órák alatt — bármikor megtekinthetők.

Segesvár, 1885. október 21.

A keresdi járás szolgabírója: Fodor, szolgabíró.

457./1885. szám.

(253) 3 - 3

Árlejtési hirdetmény.

Vöröstorony m. kir. vesztegintézetéhez tartozó segédi lakház átalakítását a nmltgu földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi m. kir. miniszterium folyó évi 56179. sz. a. kelt rendelettel engedélyezvén, ezen építkezés biztosítására ezennel nyilvános árlejtés hirdettetik. A költségvetésileg előirányzott vállalati összeg 1546 frt 40 kr-ra, azaz *egyezerötszáznegyvenhat forint negyven krajczár*ra van megállapítva, mely összeg az árlejtésnél a kikiáltási árt képezendi.

Köteles minden vállalkozni kívánó az árlejtés megkezdése előtt az előirányzott vállalati összeg 10% át bánatpénzzel készpénzben letenni. — Az árlejtési tárgyalás Vöröstorony m. kir. vesztegintézeti igazgatósága által 1885. évi november hó 16-án délelőtti 10 órakor a vöröstoronyi m. kir. vesztegintézet irodájában fog megtartatni; mire a vállalkozni kívánók azon figyelmeztetés mellett hivatnak meg, miszerint az ezen építkezésre vonatkozó költségvetés a vöröstoronyi m. k. vesztegintézet igazgatóságnál mindenkor betekinthező.

Brassó, 1885. október 29.

A m. kir. vesztegintézetek felügyelősége.

= Zehner borháza és vendéglője. =

ZEHNER

borháza és vendéglője.

Alulírott van szerencsém egy nagyérdemű közönségnek tisztelettel jelenteni, hogy szent-Mihály nap óta a **Fekete-utcában, 382. sz. alatt**, a fekete-kaszárnyával szemben lévő vendéglőt, egy kitiűnően épített téli tekepályával ellátva, átvettem.

Törekedni fogok, mint eddig is, az üzletet a legjobb karban fentartani, t. vendégeimet kitűnő italokkal, izletes és olesó ételekkel a legpontosabban kiszolgálni s ép ezért bátorodom a n. é. közönség becses pártfogását kikérve, teljes tisztelettel meghívni.

(254) 2—3

Zehner, vendéglős.

Fekete-utca, a fekete-kaszárnyával szemben.

Van szerencsém a m. t. közönséget értesíteni, miszerint Brassóban, Szentlélek-utca 118. sz. a.

női kézimunka-áru üzletet

nyitottam.

Üzletemben minden a női kézimunkák körébe vágó czikkek, ugymint: mindennemű himzések, kézimunkákhoz való mindennemű kelmék és anyagok, RAJZOK s MINTÁK, faállványok s keretek, luxuskosarak papir- s más anyagokból stb. oly nagy választékban kaphatók, hogy a legkényesebb ízlésnek is megfelelhetnek.

Üzlete körébe vágó bármily megrendeléseket a legjutányosabb árak mellett elfogad, és a mélyen tisztelt közönséget üzletének szives megtekintésére kéri *kiváló tisztelettel*

(250) 2 - 3

Zimmermann Vilma.

NAGY VÁLASZTÉK NŐI RUHA KELMEKBEK. UJDONSÁG. LODEN

Kovácsnai és Keresztési

BRASSÓ

— Női Divat és Öltöny Raktára —

Ajánlják dusan ellátott bel- és külföldi Divat-Fehérnemű és rövid áru raktárukat.

Megrendeléseket elfogadnak menyasszony, séta öltönyök (Toilet) és felsők készítésére.

Pontos kiszolgálat és jutányos árak mellett.

(245) 3—

LEGUJABB DISZEK CHEN. MARABU, PLÜSCH ÉS TOLLAKBAN

Rendelmények

legjobb, tökéletes száraz, 90—110 centiméter hosszú, széles hasábu

TÜZELŐ BÜKKFÁRA

méterölenként 8 frt 50 krajzával, — valamint

kittinó, 115—130 centiméter hosszú, félgömbölyű és háromszög-

letes hasábu fiatal tüzelő bükkfára 10 frt 50 krajzával

méterölenként — házhoz szállítva — elfogadhatnak

Werzár Móricz ur rőfőskereskedésében a virágsoron és a rózs-

piaczi 582. sz. a. ház I. emeletén.

Szállítás azonnal eszközölhetik.

A Pesti magyar kereskedelmi banktól.

Részvénytőke 5 millió forint.

A nagyérdemű közönség könnyebbítésére a „Pesti magyar kereskedelmi Bank” elhatározta, a budapesti értéktőzsdén jegyzett sorsjegyekre az 1883. évi XXXI. törvényzikk alapján igen kis havi részletfizetésekre törvényesen *bélyezett részleteket* kiadni, s ezen fizetést a tozsdatisztasággal **Adler L. Jakab** helybeli váltóüzletét bízta meg.

Adler L. Jakab váltóüzlete Brassóban

ajánl a n. é. közönségnek

SORSJEGY-RÉSZLETÉKET

kiadva a PESTI MAGYAR KERESKEDELMI BANK által

* a vevő kívánsága szerint 12, 18, 24, 30 s 36 havi részletfizetésre. *

Az első részlet készpénzfizetése után a vevő már törvényes tulajdonosa a részletfizetési lejárat előtt netalán tett nyeménynének.

Egyelőre kaphatók a következő részletek:

	Magyar	Vörös-kereszt-sorsjegy	Ösrtárak	Vörös-kereszt-sorsjegy	Bécs városi sorsjegy	Szerb 30% járadék-sorsjegy	Tisza-szabályozási sorsj. 40%	Magyar járadék egész	Hitel-sorsjegy	1884. évi állam-sorsjegy
25 drb	9.25	3.33	2.22	1.11	8.55	3.42	2.28	1.14	5.00	12.41
9 "	3.78	2.52	1.26	0.75	3.90	2.60	1.30	0.66	6.71	4.47
6 "	2.52	1.49	0.90	0.50	2.60	1.70	0.86	0.44	4.47	2.98
3 "	1.26	0.75	0.45	0.25	1.30	0.86	0.43	0.22	2.23	1.49
15 drb	11.55	4.62	3.08	1.54	13.48	5.79	3.86	1.93	14.48	11.55
6 "	4.62	3.08	1.54	0.77	4.62	3.08	1.54	0.77	4.62	3.08
4 "	3.08	1.54	0.77	0.39	3.08	1.54	0.77	0.39	3.08	1.54
2 "	1.54	0.77	0.39	0.19	1.54	0.77	0.39	0.19	1.54	0.77
2 "	0.77	0.39	0.19	0.09	0.77	0.39	0.19	0.09	0.77	0.39
2 "	0.39	0.19	0.09	0.04	0.39	0.19	0.09	0.04	0.39	0.19
2 "	0.19	0.09	0.04	0.02	0.19	0.09	0.04	0.02	0.19	0.09
2 "	0.09	0.04	0.02	0.01	0.09	0.04	0.02	0.01	0.09	0.04
2 "	0.04	0.02	0.01	0.00	0.04	0.02	0.01	0.00	0.04	0.02
2 "	0.02	0.01	0.00	0.00	0.02	0.01	0.00	0.00	0.02	0.01
2 "	0.01	0.00	0.00	0.00	0.01	0.00	0.00	0.00	0.01	0.00
2 "	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00

Ugyanitt más sorsjegyekre is kaphatók részletek.

Különös előnyben részesül a részletek vásárlója az által, hogy a havi fizetéseket nálam eszközölheti, mi által a fel már portóban is egy részletet megtakarít.

A budapesti magyar kereskedelmi bank részleteitől újbol ajánlom a n. é. közönség b. figyelmébe, annyival is inkább, mert érintkezésbe jó a főváros legrealisabb pénzintézetével, mely a törvényes százaléknál többet nem számít.

Kiváló tisztelettel

Adler L. Jakab,

váltóüzlete. Főter, virágsor.

(239) 11—30

Brassó, főter, virágsor.